

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Hotărâre tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

CAUZA BOTNARI v. REPUBLICA MOLDOVA

(Cererea nr. 74441/14)

HOTĂRÂRE
(Revizuire¹)

STRASBURG

1 octombrie 2019

Această hotărâre este definitivă. Ea poate suferi modificări de formă.

1. Revizuirea hotărârii din 5 iunie 2018

În cauza Botnari v. Republica Moldova (cererea de revizuire a hotărârii din 5 iunie 2018),

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită într-un Comitet compus din:

Paul Lemmens, *Președinte*,

Valeriu Grițco,

Stéphanie Mourou-Vikström, *judcători*,

și Hasan Bakırcı, *Grefier adjunct al Secției*,

Deliberând în secret la 5 iunie 2018,

Pronunță următoarea hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 74441/14) versus Republica Moldova, depusă la Curte în conformitate cu Articolul 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) de către o cetățeană moldoveană, dna Viorica Botnari („reclamanta”), la 20 noiembrie 2014.

2. Într-o hotărâre pronunțată la 5 iunie 2018, Curtea a stabilit că avusese loc o încălcare a Articolului 3 din Convenție din cauza condițiilor de detenție în care fusese deținută reclamanta în Penitenciarul nr. 13, începând cu 5 iunie 2013 și până la data pronunțării hotărârii, și a asistenței medicale insuficiente care-i fusese acordată, precum și a Articolului 13, din cauza lipsei unor remedii efective în privința plângerilor referitoare la condițiile de detenție. De asemenea, Curtea a decis să-i acorde reclamantei 10000 de euro pentru prejudiciul moral și 1500 de euro pentru costuri și cheltuieli, respingând restul pretențiilor cu privire la satisfacția echitabilă.

3. La 6 iunie 2018 Guvernul a informat Curtea că informația prezentată de către acesta la 19 ianuarie 2018, *id est* referitoare la data eliberării reclamantei din detenție, nu fusese analizată în hotărârea din 5 iunie 2018. Prin urmare, acesta a solicitat revizuirea hotărârii, în sensul Articolul 80 din Regulamentul Curții.

4. La 4 septembrie 2018 Curtea a examinat cererea de revizuire și a decis să-i ofere reprezentantului reclamantei o lună pentru a prezenta orice comentarii. Aceste comentarii au fost recepționate la 4 octombrie 2018.

ÎN DREPT

I. CEREREA DE REVIZUIRE

5. Guvernul a solicitat revizuirea hotărârii din 5 iunie 2018, care nu analizase informația cu privire la data eliberării reclamantei din detenție. Acesta a notat că ultima zi pe care reclamanta a petrecut-o în detenție în Penitenciarul nr. 13 era 17 noiembrie 2016.

6. În replica sa, reclamanta nu a contestat că ea părăsise Penitenciarul nr. 13 la 17 noiembrie 2016 (data la care ea a fost transferată la Penitenciarul nr. 7 din Rusca). Ea a fost parțial de acord cu solicitarea Guvernului, dar a invocat că revizuirea nu ar trebui să aibă o influență decisivă în privința sumei compensației pentru prejudiciul moral.

7. Curtea consideră că cererea Guvernului respectă cerințele Articolului 80 din Regulamentul Curții, partea relevantă a căruia prevede:

„În cazul descoperirii unui fapt care, prin natura sa, ar fi putut exercita o influență decisivă în privința soluției unei cauze judecate și care, la pronunțarea hotărârii, nu era cunoscut de către Curte și nu putea, în mod rezonabil, să fie cunoscut de către parte, aceasta din urmă poate ... să sesizeze Curtea cu o cerere de revizuire a acelei hotărâri.

...”

8. Prin urmare, Curtea decide că părțile relevante din hotărârea sa datată cu 5 iunie 2018 trebuie să fie revizuite ca să prevadă următoarele:

„9. Potrivit Guvernului, la 29 martie 2010 reclamanta a fost transferată din izolatorul de detenție al Ministerului Afacerilor Interne la Penitenciarul nr. 13. La 30 martie 2011 ea a fost eliberată din detenție și plasată în arest la domiciliu. La 26 ianuarie 2012, după ce fusese dată în căutare, reclamanta a fost iarăși arestată și plasată în detenție în Penitenciarul nr. 13. La 19 septembrie 2012 ea a fost eliberată din penitenciar și plasată în arest la domiciliu. La 5 iunie 2013 reclamanta a fost din nou plasată în detenție în Penitenciarul nr. 13. La 10 iunie 2013 Judecătoria Centru a constatat vinovăția reclamantei și a condamnat-o la treisprezece ani și șase luni de închisoare. La momentul prezentării observațiilor de către părți, cauza era pendinte la Curtea de Apel Chișinău. Ultima zi pe care reclamanta a petrecut-o în Penitenciarul nr. 13 din Chișinău a fost 17 noiembrie 2016.

...

27. În continuare, Curtea notează că cererea a fost depusă la Curte la 20 noiembrie 2014. Nimic nu sugerează faptul că reclamanta ar fi fost în vreun fel împiedicată de către autorități să se plângă înainte de acea dată în legătură cu detenția sa în izolatorul de detenție provizorie al DCCO începând cu 17 martie 2010 și până la 29 martie 2010, și în privința primelor două perioade de detenție în Penitenciarul nr. 13 (de la 29 martie 2010 până la 30 martie 2011 și de la 26 ianuarie 2012 până la 19 septembrie 2012). Este adevărat că reclamanta a fost lipsită de libertate în cadrul aceluiași proces penal. Cu toate acestea, având în vedere pauza semnificativă dintre prima și a doua perioadă de detenție (zece luni) și dintre cea de-a doua și a treia perioadă (opt luni și jumătate) la care se referă în plângeri, Curtea nu le poate trata ca fiind parte a unei situații continue, astfel cum este descris mai sus (a se vedea *Haritonov v. Moldova*, nr. 15868/07, § 26, 5 iulie 2011). În aceste circumstanțe, Curtea consideră că doar plângerea privind ultima perioadă de detenție în Penitenciarul nr. 13, de la 5 iunie 2013 și până la 17 noiembrie 2016, a fost depusă în cadrul termenului-limită prevăzut de Articolul 35 din Convenție. Prin urmare, plângerile cu privire la celelalte perioade de detenție în Penitenciarul nr. 13 și în izolatorul de detenție provizorie al Ministerului Afacerilor Interne trebuie declarate inadmisibile în baza Articolelor 35 §§ 1 și 4 din Convenție.

28. Curtea consideră că restul plângerilor în baza Articolului 3 din Convenție (despre condițiile de detenție a reclamantei și lipsa asistenței medicale în Penitenciarul nr. 13 între 5 iunie 2013 și 17 noiembrie 2016) ridică întrebări de fapt și de drept care

sunt suficient de serioase și soluționarea lor trebuie să depindă de o examinare a fondului, nefiind stabilit niciun motiv pentru a le declara inadmisibile. Prin urmare, Curtea le declară admisibile.

...

50. Curtea consideră oportun să-i acorde reclamantei o despăgubire pentru prejudiciul moral. Pronunțându-se în echitate, ea îi acordă acesteia 7500 de euro.

...”

Punctul 4 din partea dispozitivă a hotărârii trebuie să prevadă următoarele:

“4. Hotărăște

(a) că Statul reclamat trebuie să-i plătească reclamantei, în termen de trei luni, următoarele sume care vor fi convertite în moneda Statutului reclamat la rata aplicabilă la data transferului:

(i) 7500 de euro (șapte mii cinci sute de euro), plus orice taxă care poate fi percepută, pentru prejudiciul moral;

(ii) 1500 de euro (o mie cinci sute de euro), plus orice taxă care poate fi percepută reclamantei, pentru costuri și cheltuieli;

(b) că, la expirarea celor trei luni menționate mai sus și până la executarea hotărârii, va fi achitată o penalitate adițional sumelor de mai sus, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;”

9. Curtea consideră oportun ca penalitatea să se bazeze pe dobânda facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană, la care se va adăuga trei puncte procentuale.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

Decide să revizuiască hotărârea din 5 iunie 2018 în partea ce se referă la perioada relevantă de detenție a reclamantei în Penitenciarul nr. 13 din Chișinău, precum și suma compensației pentru prejudiciul moral acordată acesteia (a se vedea paragraful 8 de mai sus).

Redactată în limba engleză și notificată în scris la 1 octombrie 2019, în conformitate cu Articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Paul Lemmens
Președinte